



# СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях  
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

## Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54  
[www.ssu.gov.ua](http://www.ssu.gov.ua), e-mail: usbu\_mariupol\_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

№ \_\_\_\_\_

На № \_\_\_\_\_

від \_\_\_\_\_

## ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну підозри та про нову підозру

м. Покровськ Донецької області

01.08.2024

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Аверін Павло Євгенович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202405000000317, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 05.02.2024 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч.5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

### ПОВІДОМИВ:

**Ніконоровій Наталії Юріївні, 28.09.1984 року народження, громадянці України, уродженці м. Донецьк Донецької області, тимчасово не працюючій, зареєстрованій за адресою: Донецька область, \_\_\_\_\_.**

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених: ч. 1 ст. 258-3 КК України (участь у терористичній організації, а так само інше сприяння терористичній організації); ч. 5 ст. 111-1 КК України (колабораційна діяльність, тобто добровільне обрання до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора), за наступних обставин.

### 1. Участь у терористичній організації.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань по Заключному акту Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42 ФЗ). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади та Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ) виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Своїх злочинних цілей представники влади і ЗС РФ вирішили досягти зокрема шляхом створення і фінансування терористичної організації на території України.

Так, 07 квітня 2014 року в м. Донецьку Донецької області під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади РФ та ЗС РФ створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»). Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боеприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ, окремими іноземними громадянами, а також окремими суб'єктами господарської діяльності та громадянами України, лояльно налаштованими до ідей та діяльності «ДНР».

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування

зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Враховуючи викладене, так звана «Донецька народна республіка» є стійким об'єднанням невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах яких здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому у відповідності до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» є терористичною організацією.

При цьому, терористична діяльність охоплює зокрема організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у них (ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом»).

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції (далі – АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань, яка тривала до 30 квітня 2018 року та надалі отримала формат «операції Об'єднаних сил».

З квітня 2014 року учасники терористичної організації «ДНР», реалізуючи злочинний умисел представників влади РФ і ЗС РФ щодо досягнення зазначених завдань, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюють захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чинять збройний опір військовослужбовцям Збройних Сил України та правоохоронним органам України, задіяним у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників терористичної організації «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за № 1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за № 337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

Факт створення «ДНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЕ від 12.10.2016. При цьому в Резолюції зазначено, що «ДНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

10.04.2014 рішенням уряду терористичної організації «Донецька народна республіка», створено так зване «Міністерство закордонних справ ДНР», з місцем розташування за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, проспект Богдана Хмельницького, 102.

«МЗС ДНР» створено на території так зв. «ДНР», як орган виконавчої влади, який відповідає за дипломатичні відносини з іншими державами (зовнішню політику).

Самопроголошеним головою «ДНР» Захарченком О.В., який з 07.04.2014 продовжував політику позиціонування «ДНР», як легітимного державного утворення, що має власні органи державної влади та місцевого самоврядування, Указом від 22.02.2016 №42 «Про призначення», який містить окремі ознаки розпорядчого акту, проте у відповідності до законодавства України є нікчемним, з 23.02.2016 Ніконорову Н.Ю. призначено на посаду виконуючої обов'язки міністра закордонних справ ДНР».

Так, громадянка України Ніконорова Н.Ю., починаючи з 23.02.2016, перебуваючи за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський

район, вул. Богдана Хмельницького, 102, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, переслідуючи мету вчинення протиправних дій, направлених на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а також з метою створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, займаючи посаду «Міністра закордонних справ ДНР», як глава зовнішньополітичного відомства, представляла так звану «ДНР» на двосторонніх та багатосторонніх переговорах, як з представниками самої РФ, так і з представниками інших лояльних до РФ держав, підписувала міжнародні договори, розподіляла обов'язки між своїми заступниками; затверджувала положення про структурні підрозділи центрального апарату, призначала на посаду керівних працівників центрального апарату, закордонних установ та територіальних органів, тим самим приймала участь у терористичній організації «ДНР», а так само організаційно сприяла її діяльності.

Таким чином, надавши свою згоду на участь у роботі «МЗС ДНР», що є незаконним формуванням у складі «ДНР», Ніконорова Н.Ю., починаючи з 23.02.2016 та по 24.02.2022, перебуваючи за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Богдана Хмельницького, 102, займаючи посаду «міністра закордонних справ», своїми умисними діями приймала участь у терористичній організації «ДНР», а так само сприяла її діяльності, шляхом укріплення її позицій та створення імітації законності її діяльності на міжнародній арені.

Крім того, одним із гібридних невійськових методів ведення конфлікту, застосованих РФ для досягнення політичних і військових цілей на окупованих територіях окремих районів Донецької і Луганської областей, є ряд інформаційних засобів, спрямованих на маніпулювання масовою та індивідуальною свідомістю людей, коригування їхньої поведінки та прийняття рішень.

За допомогою таких засобів, що є одним із елементів так званої «інформаційної війни», за ефективного контролю РФ як держави —агресора, керівниками терористичної організації «ДНР» на підконтрольних їм територіях створюється атмосфера негативного відношення до України, розпалення недовіри, підозрливості, ненависті до військовослужбовців Збройних Сил України, підтримання політичної напруженості і хаосу в регіоні, дискредитація державних органів влади України та підірив її міжнародного авторитету, ефективного співробітництва з іншими країнами.

З цією метою у складі терористичної організації «ДНР» створені спеціальні окремі угруповання (формування), основним завданням яких є втілення вищевказаних інформаційних засобів, у тому числі розповсюдження серед місцевого населення і на міжнародному рівні неправдивої інформації про вчинення державою Україною злочинів проти людяності, геноциду, військових злочинів, жертвами яких стали мирні жителі так званої «ДНР».

Члени та активісти таких угруповань (формувань) заздалегідь погодилися на виконання поставлених цілей та завдань, спрямованих на досягнення мети

щодо порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а тому с учасниками терористичної організації «ДНР» і своїми умисними діями сприяють її незаконній діяльності.

Так, 30.05.2016 терористичною організацією «Донецька народна республіка» створена так звана «Спеціальна комісія з фіксації та збору доказів військових злочинів української влади на Донбасі» (далі — Спеціальна комісія), про що самопроголошеним головою «ДНР» Захарченком О.В., надаючи їй ознак легітимності, видане розпорядження від 30.05.2016 №78 «Про створення Спеціальної комісії».

Згідно із вказаним розпорядженням головою Спеціальної комісії призначено виконуючу обов'язки Міністра іноземних справ «ДНР» Ніконорову Н.Ю., а її членами депутата народної ради «ДНР» Губарева О.Ю., виконуючу обов'язки Міністра інформації «ДНР» Нікітіну О.М., уповноваженого з прав людини «ДНР» Морозову Д.В., головного спеціаліста відділу методичного і правового захисту дітей державно—правового управління Адміністрації голови «ДНР» Федоренко Е.М.

Окрім того до складу комісії включено представників Міністерства державної безпеки «ДНР», Міністерства внутрішніх справ «ДНР», Генеральної прокуратури «ДНР».

Вказана Спеціальна комісія створена з метою фіксації та збору доказів нібито злочинних дій, вчинених державою Україна, визначення розміру шкоди, завданої державою Україна мирному населенню, підприємствам, установам та організаціям, а також з метою «виявлення та фіксації фактів скоєння злочинів геноциду, злочинів проти людяності, військових злочинів, завдання збитків, проведення їх перевірки та підготовки для передачі органам міжнародної та/або національної юрисдикції».

Самопроголошеним головою «ДНР» Захарченком О.В. 06.06.2016 підписано розпорядження № 86-1 «Про внесення змін в розпорядження голови Донецької Народної Республіки від 30.05.2016 р. №78 та затверджено «Положення про Спеціальну комісію», згідно з яким затверджено «Положення про Спеціальну комісію» та до її складу додатково включено представників Міністерства праці і соціальної політики «ДНР».

Надалі новим головою «Донецької народної Республіки» Пушиліним Д.В. 12.04.2019 підписано розпорядження № 93 «Про внесення змін в розпорядження Голови Донецької Народної Республіки від 30.05.2016 року № 78 «Про створення Спеціальної комісії».

Згідно із цим розпорядженням головою Спеціальної комісії призначено Міністра іноземних справ «ДНР» Ніконорову Н.Ю., її членами — Міністра інформації «ДНР» Антипова І.Ю., уповноваженого з прав людини «ДНР» Морозову Д.В., радника голови «ДНР» з прав дитини Федоренко Е.М., а також представників Міністерства державної безпеки «ДНР», Міністерства внутрішніх справ «ДНР», Генеральної прокуратури «ДНР», Міністерства праці і соціальної політики представників Міністерства державної безпеки «ДНР», Міністерства внутрішніх справ «ДНР», Генеральної прокуратури «ДНР» та по

одному депутату від кожної фракції народної ради «ДНР», делегованих головою народної ради «ДНР».

Таким чином, надавши свою згоду на участь у роботі Спеціальної комісії, що є незаконним формуванням у складі «ДНР», Ніконорова Н.Ю., як голова та член Спеціальної комісії своїми подальшими умисними діями сприяла діяльності терористичної організації «ДНР».

У період з 30.05.2016 року по 24.02.2022, перебуваючи в м. Донецьк Донецької області (точна адреса органом досудового розслідування не встановлена), голова Спеціальної комісії Ніконорова Н.Ю., виконуючи покладені на неї завдання та функції, провела протиправну діяльність по збору інформації про випадки загибелі людей, отримання ними тілесних ушкоджень, знищення та пошкодження житла та майна громадян, проводячи при цьому вищевказані інформаційні засоби гібридних методів ведення конфлікту.

Використовуючи пригнічений стан громадян України — мешканців Донецької області, які постраждали від військових обстрілів невстановлених слідством осіб, Ніконорова Н.Ю. за участі членів Спеціальної комісії та громадських активістів організувала систематичне отримання від цих громадян заяв про те, що загибель їх родичів, отримання ними тілесних ушкоджень, каліцтв, знищення та пошкодження їх житла та майна відбулося внаслідок умисних дій військових Збройних Сил України за наказами військового та політичного керівництва України. Разом з цими заявами громадян України надавали дозвіл на збір і використання їх персональних даних, а також доручення на право представництва їх інтересів у міжнародних судових інстанціях.

Таким чином Ніконоровою Н.Ю. та членами Спеціальної комісії зібрані заяви та матеріали, у яких умисно, з метою дискредитації держави Україна та підриву її міжнародного авторитету, вказано дані про осіб, постраждалих від обстрілів, що нібито вчинили Збройні Сили України на виконання наказів та доручень військового та політичного керівництва України, і які надалі використані для подачі позовів до міжнародних судових інстанцій.

**Своїми умисними діями, що виразились в участі у терористичній організації «ДНР», а так само у організаційному сприянні її діяльності, Ніконорова Наталія Юріївна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 258-3 ЕК України.**

## **2. Колабораційна діяльність.**

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про



нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Путін В.В. та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, у порушення вимог п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, Російської Федерації та світовою спільнотою, 21.02.2022 року Російською Федерацією визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку», створені за підтримки РФ навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22.02.2022 року президентом РФ направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за її межами, яке задоволено.

24.02.2022 на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва РФ, військовослужбовців ЗС РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України.

24.02.2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

30.09.2022, між президентом РФ – Путіним В.В. та представником так званої «Донецької народної республіки» Пушилінім Д.В. підписано договір «Договір між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою

про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта».

04.10.2022 президент РФ – Путін В.В. підписав закон «Федеральний конституційний закон від 4 жовтня 2022 року № 5-ФКЗ "Про прийняття до Російської Федерації Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта - Донецької Народної Республіки».

Так, головою так званої «ДНР» Пушилінім Д.В., з метою створення в очах міжнародної спільноти та місцевих мешканців образу «ДНР» як легітимного державного утворення, займаючи посаду «Міністра закордонних справ ДНР», указом від 23.09.2023 №380, який містить окремі ознаки розпорядчого акту, проте у відповідності до законодавства України є нікчемним, Ніконорову Н.Ю. наділено повноваженнями «Сенатора РФ – представника від виконавчого органу державної власті ДНР», при цьому «Федеральним законом від 8 травня 1994 року № 3-ФЗ «Про статус сенатора Російської Федерації та статус депутата Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації» на неї покладені наступні функціональні обов'язки:

- участь у засіданнях відповідно до Ради Федерації, Державної Думи в порядку, встановленому регламентами палат Федеральних Зборів Російської Федерації; у спільних засіданнях палат Федеральних Зборів Російської Федерації;

- участь у роботі комітетів та комісій палат Федеральних Зборів Російської Федерації у порядку, встановленому регламентами палат Федеральних Зборів Російської Федерації; у роботі погоджувальних та спеціальних комісій, створюваних Радою Федерації та Державною Думою; у роботі парламентських комісій, створюваних Радою Федерації і Державною Думою гаразд, встановленому Федеральним законом від 27 грудня 2005 року № 196-ФЗ «Про парламентське розслідування Федеральних Зборів Російської Федерації», і навіть робочих груп, створюваних зазначеними парламентськими комісіями;

- участь у виконанні доручень відповідно до Ради Федерації, Державної Думи та їх органів;

- участь у парламентських слуханнях;

- внесення парламентського запиту (запиту Ради Федерації, Державної Думи), запиту сенатора Російської Федерації, депутата Державної Думи (депутатського запиту);

- звернення з питаннями до членів Уряду Російської Федерації на засіданні відповідної палати Федеральних Зборів Російської Федерації;

- звернення до відповідних посадових осіб з вимогою вжити заходів щодо негайного припинення порушення прав громадян, що виявилось.

З 29.03.2023 та по теперішній час, громадянка України Ніконорова Н.Ю., перебуваючи на території тимчасово окупованого м. Донецьк Донецької області, продовжуючи свій злочинний намір на сприяння державі-агресору РФ в посиленні заходів тимчасової окупації населених пунктів Донецької області добровільно, без фізичного примусу була добровільно обрана на посаду «Сенатора РФ – представника від виконавчого органу державної власті ДНР»

до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

**Таким чином, громадянка України Ніконорова Наталія Юріївна, 28.09.1984 р.н., підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному обранні до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.**

**Старший слідчий в ОВС СВ 2 управління  
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)  
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях  
підполковник юстиції**



**Павло АВЄРІН**

**ПОГОДЖЕНО**

**Прокурор відділу нагляду**

**за додержанням законів регіональним органом безпеки  
Донецької обласної прокуратури**

**Лариса ДАЛЬБЕРГ**

#### **ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО**

**Конституція України**

**Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.**

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

**Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.**

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

**Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.**

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

**Стаття 56.** Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

**Стаття 59.** Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

**Стаття 62.** Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

**Стаття 63.** Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

### **Кримінальний процесуальний кодекс України**

#### **Стаття 42. Підозрюваний**

Підозрюваний, обвинувачений **має право:**

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

*Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.*

**Підозрювана:** \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ /  
(підпис) (прізвище та ініціали)

\_\_\_ годин \_\_\_ хвилин 01.08.2024

**Захисник:** \_\_\_\_\_ / \_\_\_\_\_ /  
(підпис) (прізвище та ініціали)

\_\_\_ годин \_\_\_ хвилин 01.08.2024

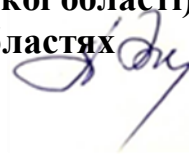
Повідомлення про підозру здійснив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління**

**(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)**

**ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях**

**підполковник юстиції**



**Павло АВЕРІН**